

Arrest

nr. 339 918 van 22 januari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. JANSSENS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 april 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker diende op 25 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in, in België. Op 1 maart 2021 weigerde het CGVS de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker. Navolgende verzoeken om internationale bescherming werden door niet-ontvankelijk verklaard op 26 mei 2021, 21 september 2021 en 7 juni 2022.

Verzoeker diende op 19 december 2022 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet).

Deze aanvraag werd op 11 april 2023 ongegrond verklaard. Dit vormt de bestreden beslissing.

Op 24 november 2022 diende verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming in, gelet op de gewijzigde situatie in Soedan.

Op 30 maart 2024 kent de commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen de subsidiaire bescherming toe aan verzoeker.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet, kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

In de bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Dit wordt door partijen ter terechtzitting niet betwist. De advocaat van verzoeker verklaart echter zonder nieuws te zijn van verzoeker.

De machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt verstrekt voor korte duur en wordt verstrekt voor onbeperkte duur na een periode van vijf jaar (artikel 13, § 1, eerste en tweede lid, van de vreemdelingenwet). Bij toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, wordt het verblijf aanvankelijk toegestaan voor een duur van een jaar, wat vervolgens met twee jaar wordt verlengd en na een duur van vijf jaar, voor onbeperkte duur.

Aldus blijkt niet dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker een groter voordeel verstrekt dan wat hij al heeft. Verzoeker dient niet terug te keren naar het land van herkomst. Het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst is niet langer relevant. Bovendien zal verzoeker de mogelijkheid hebben om een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen indien zijn verblijfskaart niet verlengd zou worden. Verzoeker heeft geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenwet,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT